

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 5719/21
19.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Миланке Вукчевић, председника већа, Весне Карацић-Ристић и Весне Целетовић Цуцић, чланова већа, у парници тужиле Љ.Р из ..., ул. ... бр. ... (ЈМБГ ...), чији је пуномоћник Олга Турчиновић Макевић, адвокат из Београда, ул. Томаша Јежа бр.11/4, против туженог Б.Г из ..., ул. ... бр. ... (ЈМБГ ...), чији је пуномоћник Драгиша Слијепчевић, адвокат из Београда, ул.Луке Војводића бр.41, ради утврђења, одлучујући по жалби тужиле, изјављеној против пресуде Трећег основног суда у Београду П 85717/10 од 30.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 19.11.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиле и **ПОТВРЂУЈЕ СЕ** пресуда Трећег основног суда у Београду П 85717/10 од 30.12.2020. године у ставу другом, трећем, четвртом, петом и седмом изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Образложење

Изреком побијане пресуде Трећег основног суда у Београду П 85717/10 од 30.12.2020. године у ставу првом дозвољено је објективно преиначење тужбе, учињено поднеском од 13.5.2014. године. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиле Љ.Р, којим је тражила да се утврди да је по основу стицања у ванбрачној заједници са туженим Б.Г. стекла непокретности и то: стан број ..., који се налази на ... спрату зграде број ..., у улици ... у ..., површине 42м², изграђен на к.п.бр. ... КО ..., уписан у л.н.бр. ... КО ... Београд; земљиште-плац означен као део к.п. бр. ... (која је укупне површине 0,1 хектара 36 ари и 24м²) уписан у л.н.бр. ... КО ... и то у делу од 900/13624 дела, на коме је изграђен стамбени објекат површине 151м², као и стамбено пословни објекат од 252м²; као и покретне ствари и то: камионет марке КИА регистарске ознаке ..., комби Fiat ducato регистарске ознаке LO 037 ŽU... Ц класе регистарске ознаке ... и Мерцедес Ц

класе регистарске ознаке ..., као неоснован. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиле, којим је тражила да се утврди да је по основу стицања у ванбрачној заједници са туженим сувласник у делу од 35/100 на непокретностима ближе означеним у делу става другог изреке те пресуде, што је тужени дужан да призна и трпи, те да је у обавези да изда подобну исправу за упис права својине у катастар непокретности без његовог присуства, а коју ће исправу у противном заменити пресуда, као неоснован. Ставом четвртим изреке одбијен је захтев тужиле, којим је тражила да се утврди да је по основу стицања у ванбрачној заједници са туженим сувласник у делу од 35/100 на покретним стварима ближе означеним у делу става другог изреке те пресуде, као неоснован. Ставом петим изреке обавезана је тужилца да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 727.250,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде, у року до 15 дана од пријема исте, под претњом принудног извршења. Ставом шестим изреке одбијен је захтев туженог за исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова парничног поступка почев од дана пресуђења, па до дана извршности пресуде, као неоснован. Ставом седмим изреке одбијен је предлог тужиле да се одреди привремена мера, којом би се забранило туженом свако отуђење и оптерећење непокретности-стана број ..., који се налази на ... спрату зграде број ... у улици ... у ..., површине 42м2, уписан у л.н.бр. ... к.п.бр. ... КО ... до правноснажног окончања овог поступка, те да се наложи РГЗ СКН ... да спроведе ову привремену меру, као неоснован.

Против ове пресуде жалбу је благовремено изјавила тужилца, побијајући је у одбијајућем делу из свих законских разлога.

Тужени је дао одговор на жалбу тужиле.

Испитујући правилност побијане пресуде, сходно овлашћењима из члана 372 ЗПП-а ("Сл. гласник РС", бр. 125/04 и 111/09), а у вези члана 506 став 1 ЗПП-а ("Сл. гласник РС", бр. 72/11, са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд је нашао да жалба тужиле није основана.

У проведеном поступку првостепени суд није починио битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361 став 2 тачке 1, 2, 5, 7 и 9, на које другостпени суд пази по службеној дужности, као ни битну повреду из тачке 12 тога члана, на коју се неосновано жалбом тужиле указује, с обзиром да је тај суд за своју одлуку дао јасне разлоге о одлучним чињеницама, тако да се правилност и законитост исте могу са сигурношћу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању тужилца је поднетом тужбом, односно тужбеним захтевом који је прецизирала поднеском од 13.05.2014. године, тражила да се утврди да је по основу стицања у ванбрачној заједници са туженим стекла непокретности и то стан број ... који се налази на ... спрату зграде број ..., у улици ... у ..., површине 42м2 и земљиште-плац означен као део к.п.бр. ... у делу од 900/13624 идеална дела, на коме је изграђен стамбени објекат површине 151м2, као и стамбено пословни објекат површине 252м2, те покретне ствари и то, камионет, комби и два путничка возила (Мерцедеса Ц класе) регистарских ознака ближе означених у реферату тужбе и прецизираном тужбеном захтеву, те да је по основу стицања у ванбрачној заједници постала сувласник са уделом од 35/100 идеална дела на означеним

непокретностима и покретним стварима. Свој захтев је засновала на околности да су наведене непокретности и покретне ствари стечене током трајања ванбрачне заједнице са туженим, која је трајала непрекидно почев од ... године, па до ... године (када јој је тужени онемогућио да уђе у кућу, која се налази у ... у улици ... бр. ..., у којој су до тада заједно становали). Тужила је у тужби и више пута саслушана у својству парничне странке током трајања поступка пред првостепеним судом навела да је у време када је заснована ванбрачна заједница са њима живео тада малолетни син туженог стар ... година, а да је једно време у заједничком домаћинству са њима живела и мајка туженог, о којој се тужила бринула, да је до 2005. године била запослена у ..., где је остваривала зараду у висини од 400 до 500 евра месечно, да је по одласку из ... примила отпремнину у висини од око 7.500 евра, који је износ унела у ванбрачну заједницу са туженим, да је радила у ... радњи туженог, као и да је туженом помагала у радњи која се бавила израдом ... поред тога што се све време старала о заједничком домаћинству. Из исказа туженог саслушаног у својству странке утврђено је да са туженом никада није живео заједно, односно да између њих никада није била заснована ванбрачна заједница, нити је таква намера са његове стране постојала, већ се радило само о емотивној вези (да је тужила понекад преспавала код њега и понекад скувала ручак), повремено су заједно ишли на разне прославе, или примали рођаке и пријатеље у кући, а да је након престанка везе у у његовом стану остало само неколико личних ствари тужиле, као и у ... радњи, јер га је тужила замолила да те ствари остави у време када је вршила адаптацију стана њених родитеља у ..., да га је 2005.године, или 2006. године, када је престала да ради у ..., тужила замолила да ради код њега у ... радњи и ..., за који је рад добијала плату (на руке), али да тада није била пријављена као запослена и у којој је радњи наставила да ради и по престанку њихове везе, а посебно да тужила није учествовала у његовој делатности у вези израде ..., већ му је, у време док је била запослена у ... помогла утолико што је са службеног факса комуницирала са фирмом у Италији, преко које је наручио машине за израду ... и понекад се јављала на телефон и примала поруџбине за израду исте, с обзиром да се телефон налазио у његовој ... радњи, у којој је тужила радила. Наводи тужиле су у погледу постојања ванбрачне заједнице између тужиле и туженог потврђени исказима сведока Ј.С и М.К. (сестара од тетке тужиле) М.Х и Н.У (колегинице тужиле, са којим је радила у ...), те Ј.И, такође колегинице тужиле, којој је тужени поставио ..., М.Ј, колеге тужиле, С.Т и Д.Т. (сестре и зета тужиле), Н.Р и М.Р (сина и снаје тужиле), Г.В. и Ч.В (таста и таште, сина тужиле), док су наводи туженог да између њега и тужиле није била заснована ванбрачна заједница, већ да се радило само о емотивној вези, потврђени и исказима сведока М.Ј (куме породице Г), Ј.Г и А.Г (кћерке и сина туженог), О.Д (колегинице туженог, којој је саопштио да је у вези са тужилом, али да неће да се жени и да му је потребна само љубавница), Ј.М (садашње супруге туженог, који јој је објаснио да је са тужилом некада био у вези, као и да је након раскида те везе тужила радила код њега), Ј.Ј (сина Ј.М), А.М (која је за туженог правила колаче, која му је спремала кућу и пеглала са паузама у периоду од 1997.године до 2006.године), као и Ј.В и Ђ.М. (комшија туженог, који су навели да су тужилу виђали у ... радњи туженог, док у његову кућу нису улазили па им није познато да ли је између њих постојала ванбрачна заједница, или не). Из уговора о купопродаји стана од 15.9.2005. године, овереног пред Четвртим општинским судом у Београду под Ов 1852/05 утврђено је да је закључен између Ј.М и В.М, као продаваца и Б.Г, као купца, чији је предмет стан број ..., који се налази на ... спрату зграде број ..., у улици ... у ..., површине 42м2 за уговорену купопродајну цену у износу од 42.000 евра, а из извода лн. ... КО ... од 12.2.2015. године

утврђено је да су носиоци права својине са по 1/2 дела на предметном стану В.М и Ј.М (лица која су означена као продавци у уговора закљученом са туженим дана 15.9.2005. године), те да је уписана забележба захтева за провођење промене уписа права својине. Из уговора о купопродаји непокретности закљученог дана 16.2.2007. године, овереног пред Општинским судом у Старој Пазови под Ов 1665/07 утврђено је да је исти закључен између Т.Р, као продавца и Б.Г, као купца, чији је предмет започети стамбени објекат-изграђени темељи површине од око 200м² на к.п. 304/24, која је укупне површине 0,1 хектар 36 ари и 24м², са правом коришћења 900/13624 дела те кат.парцеле, уписане у КО ..., за купопродајну цену у износу од 800.000,00 динара, у коме уговору је означено да је купац упознат да је наведени објекат започет без одобрења за градњу и поднетог захтева за легализацију, те да је сагласан са чињеницом да неће моћи према важећим прописима да се укњижи као корисник купљеног дела парцеле (из извода лн. ... КО ... утврђено је да је на земљишту под зградом-објектом на кп. ...-грађевинско земљиште, као носилац права коришћења са уделом од 1/1 уписан Р.Т-продавац из уговора о купопродаји закљученог са туженим дана 16.2.2007. године, те да су на наведеној парцели изграђени породична стамбена зграда, стамбено пословна зграда и помоћна зграда без одобрења за изградњу, који се налазе у приватној својини са уделом 1/1). Из извештаја МУП-а од 17.4.2013. године утврђено је да је теретно возило регистарске ознаке ... марке КИА до 6.9.2011. године било регистровано на име Б.Г, када је пререгистровано на регистарску ознаку ... на име А.Г, да је теретно возило регистарске ознаке ... марке Fiat ducato било регистровано на Б.Г, да је дана 3.11.2011. године пререгистровано на А.Г. са новом регистарском ознаком ..., те да је дана 6.3.2013. године пререгистровано у Полицијској станици ... на регистарску ознаку ... на име Г.Н, у чијем се власништву и даље налази, као и да је под регистарском ознаком ... и ... евидентирана возила марке Застава Југо Корал 55, а не марке Мерцедес. Како је међу парничним странакама споран основ постављеног захтева (да ли је између тужиље и туженог постојала веза која је имала карактер ванбрачне заједнице, или не) првостепени суд је на предлог тужиље дана 6.4.2017. године донео међупресуду и утврдио да је између тужиље Љ.Р и туженог Г.Б. постојала ванбрачна заједница, која је међупресуда укинута решењем Апелационог суда у Београду Гж 6766/17 од 13.12.2017. године.

Имајући у виду напред изнето, првостепени суд је нашао да захтев тужиље за утврђење да су предметне непокретности и покретне ствари (возила ближе означена у изреци побијане пресуде) стечене током трајања ванбрачне заједнице са туженим, није основан, а сходно томе ни захтев тужиље, којим је тражила да се утврди да је сувласник на истима са уделом од 35/100 идеална дела, пошто је претходно-као претходно правно питање ценио постојање ванбрачне заједнице између парничних странака и утврдио да између истих није постојала заједница такве садржине, која се сходно одредби члана 4 став 1 Породичног закона, изједначава са брачном заједницом. Ово са разлога што је из изведених доказа неспорно утврђено да су се парничне странке током 1997. или 1998. године упознале преко куме туженог М.Ј и да је емотивна веза започела 1999. године и трајала до 2006. године, када је прекинута, са разлога што је тужени започео везу са другом женом, Ј.М. својом садашњом супругом, те да су парничне странке у време трајања емотивне везе заједно одлазили у посете код пријатеља и рођака, које су такође дочекивали у својој кући, што произишло из исказа саслушаних сведока, предложених како од стране тужиље, тако и од стране туженог, (а чему у прилог говоре и фотографије, достављене од стране тужиље, које се односе управо на тај период-

најкасније до 2006.године и то са летовања 1998.године, слава, рођендана, прослава, дочека нове године и сл.) и у ком је периоду тужиља често боравила у кући туженог, на адреси у улици ... бр. ... у ..., где је повремено преспавала и спремала оброке, док је тужени ангажовао друга лица за одржавање домаћинства, као и да је тужиља у време трајања емотивне везе најпре радила, као непријављени радник у ... радњи туженог у поподневним часовима, а након завршетка свог радног времена у ..., а потом у периоду до 2009.- 2010. године у истој радњи, чија се претежна делатност односила на ..., као и да је тужени обављао и делатност ... у издвојеном пословном простору ван пословног седишта у ..., за који рад је “на руке” примала одређене износе на име месечне плате. Наиме, полазећи од тврдњи тужиље да је између ње и туженог постојала дугогодишња заједница живота-ванбрачна заједница, а не само емотивна веза, како то тврди тужени, а да за своје тврдње суду није доставила одговарајуће доказе, осим уопштених и паушалних навода (да су од почетка заснивања ванбрачне заједнице спавали у истој соби, водили заједничко домаћинство, о коме се она старала и бринула о тада малолетном сину туженог, да су сва финансијска средства заједно уносили у кућу и да се знало “где паре стоје” и то у једној кутији од нес кафе, у соби која је служила за смештај ствари, од којих су средстава прибављене предметне непокретности и покретне ствари-возила, да је била упозната са куповином стана, за који мисли да је плаћен 52.000 евра, да је тужени на почетку те заједнице поседовао два аутомобила Мазду и сиви Мерцедес, након чега је Мазду продао и купио други Мерцедес за његове паре, да је теретно возило “КИА” камионет са цирадом купљено после 2005. године, а да за то возило, као ни за комби Fiat Ducato не зна колико су плаћени, као и да су проблеми лоши односи са туженим почели још 2005. године) првостепени суд је нашао да тужиља, на којој је био терет доказивања постојања ванбрачне заједнице, исто није доказала релевантним доказима, с обзиром да су сви изведени докази посредног карактера и без недовољно јасних података, из којих би се могао утврдити карактер везе тужиље са туженим, с обзиром да неспорни повремени боравци тужиље код туженог, не поседују карактеристике заједнице живота, посебно имајући у виду јасно исказано непостојање намере туженог за заснивање такве заједнице, док заједнички одласци на разне догађаје, летовања, славе и др. не могу представљати одлучујући доказ о постојању трајније заједнице живота, какву представља ванбрачна заједница. У одсуству релевантних околности, које би говориле у прилог тврдњи тужиље о постојању трајније заједнице живота са туженим, те како у конкретном случају тужиља није доказала да је својим радом, или приходима од своје посебне имовине, или на који други начин учествовала у стицању предметних непокретности и покретних ствари (возила, од којих је за два возила марке Мерцедес Ц класе, на које се такође односи тражено утврђење стицања у ванбрачној заједници, односно права сувласништва на делу од 35/100, из извештаја МУП-а утврђено да наведене регистарске ознаке не поседују возила марке Мерцедес, већ марке Застава Југо 55 Корал), првостепени суд је, пошто је нашао да између парничних странака није постојала заједница дефинисана одредбом члана 4 Породичног закона (ванбрачна заједница, као трајнија заједница живота жене и мушкарца), у целости одбио постављени захтев, те да сходно томе нису ни испуњени услови прописани одредбом чл.191 став 1 истога закона (којим је прописано да имовина коју су ванбрачни партнери стекли радом у току трајања заједнице живота у ванбрачној заједници представља њихову заједничку имовину, те да се на имовинске односе ванбрачних партнера сходно примењују одредбе истог Закона о имовинским односима супружника, како је то прописано ставом 2 истога члана), па је у целости одбио постављени захтев и одлучио као у изреци побијане пресуде.

Полазећи од овако правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, које се ни жалбеним наводима тужиле не доводи у сумњу, правилно је поступио првостепени суд када је решавајући као претходно правно питање постојање ванбрачне заједнице парничних странака, утврдио да између истих таква заједница није постојала, сходно чему се у конкретном случају не ради ни о имовини која је стечена током трајања такве заједнице и правилно је првостепени суд на спорни однос парничних странака применио материјално право и то наведене одредбе Породичног закона, када је одлучио као у изреци побијане пресуде.

Наиме, у реферату тужбе, поднете дана 5.7.2010.године тужилца је навела да ванбрачна заједница са туженим у време подношења тужбе и даље траје у стану туженог у ..., у ул. ... бр...., док је саслушана у својству странке на рочишту одржаном дана 2.4.2012.године навела да је ванбрачна заједница престала дана 8.6.2010.године. Осим тога, саслушана у својству странке на истом рочишту, тужилца је навела да су проблеми и лоши односи у њиховој вези почели још 2005.године, када је отишла у превремену пензију и њена плата је престала да пристиже, а и женио јој се син, (а сходно наводима туженог, тужилца је износ отпремнине употребила за реновирање стана, у коме живи њен син и купила му аутомобил BMW), те да мисли да је стан у ул. ... купљен у то време (2005.године) за износ од 52.000 евра, док у свом исказу са рочишта дана 11.4.2014.године, изјашњавајући се о висини прихода туженог, које је остваривао од продаје и израде ПВЦ столарије, навела да се у периоду који је претходио куповини предметног стана, просек добити који је остварен кретао између 5.000-6.000 евра (а по одбитку зарада и трошкова између 2.000-3.000 евра месечно), док део зараде од продаје ПВЦ окова и материјала, тужени није пријављивао у књиге (поводом чега је, сходно стању у списима, тужилца против овде туженог поднела пријаву надлежној пореској управи за контролу пословања туженог за период од 2006.године до 2010.године, који је поступак још увек у току), те да је предметни стан купљен од ове зараде. Чињеница да из уговора о купопродаји од 15.9.2005.године произилази да је предметни стан прибављен за купопродајну цену од 42.000 евра, а не за износ од 52.000 евра како то тужилца наводи, чини нелогичним и неживотним њене наводе да је исти прибављен у време трајања ванбрачне заједнице и заједничким средствима парничних странака (посебно пошто према сопственим наводима, осим своје зараде у ЈАТ-у у висини од 400 до 500 евра, од кога износа је део давала своме сину, није имала других прихода, ни посебног новца, док је тужени поседовао кућу, са локалом, локал у улици ..., објекте у ... и делатност од које је остваривао значајне приходе и два аутомобила), односно да јој, уколико је ванбрачна заједница са туженим заиста постојала, није био познат тачан износ купопродајне цене предметног стана, као ни остале околности у вези са куповином истог, при чему по налажењу овога суда околност да је била упозната са куповином, да је са туженим ишла да разгледа предметни стан и да је стан после тога почистила, није од утицаја на карактер везе која је у то време постојала са туженим и правилним чини закључак првостепеног суда да се у конкретном случају није радило о постојању трајнице заједнице живота између парничних странака, какву представља ванбрачна заједница.

Даље, имајући у виду наводе тужиле да су лоши односи и проблеми у вези са туженим започели још 2005.године (те да претпоставља да је веза туженог са Ј.М. започела још 2006.године, када је тужени код ње уграђивао ..., а што, у погледу почетка

те везе произилази и из исказа туженог и тог сведока), док је непокретност у ... прибављена закључењем уговора о купопродаји дана 16.2.2007.године, правилан је закључак првостепеног суда да у то време (као ни у периоду пре тога) није постојала ванбрачна заједница парничних странака, јер је и емотивна веза, која је пре тога постојала прекинута.

При томе је и по налажењу овога суда, правилан закључак првостепеног суда да за постојање ванбрачне заједнице временски период трајања исте није толико пресудан, колико намера ванбрачних партнера да је трајно остваре и у којој имају права и дужности супружника, под условима одређеним Породичним законом, да воде заједнички живот, узајамно се поштују, помажу и издржавају, а да у ситуацији када тужила тврди да је између њих постојала заједница тог карактера, (док тужени исто оспорава и наводи да се радило само о емотивној вези), за које своје тврдње суду није доставила адекватне доказе, осим својих уопштених и паушалних навода, нити се из навода сведока, са којима су се виђали, посећивали и дружили, те који могу имати само сазнања која су недовољна (или посредна) за изјашњење о суштинском карактеру те везе, исто може са сигурношћу утврдити.

Неосновано жалбом тужиле оспорава правилност одлучивања првостепеног суда, посебно правилност утврђеног чињеничног стања, те да је тај суд своју одлуку засновао на исказима сведока предложених од стране туженог и то посебно на исказу куме туженог М.Ј, са којом тужила не разговара и исказима комшија туженог, који су навели да нису долазили у кућу туженог, односно да им је познато да ли је између парничних странака постојала ванбрачна заједница, или не, те се сходно томе, оспорава и правилност примене материјалног права. Ово са разлога што је првостепени суд, сходно својим овлашћењима из чл.8 ЗПП правилно ценио све изведене доказе и одлучио по свом уверењу, а на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа, као и целине и на основу резултата целокупног поступка, те након тога одлучио које ће чињенице да узме као доказане. Наиме, код чињенице да већина саслушаних сведока поседује сазнања о томе да је веза између парничних странака постојала, да су се међусобно посећивали, да су тужила и тужени у означеном периоду заједно одлазили на славе, рођендане и слична весеља и окупљања, правилан је закључак првостепеног суда да исто не може представљати одлучујући доказ за постојање трајније заједнице живота, какву представља ванбрачна заједница, у смислу одредаба Породичног закона.

Стога је и по налажењу овога суда правилно поступио првостепени суд када је применом правила о терету доказивања одбио постављени захтев као неоснован, с обзиром да тужила у прилог својих тврдњи није приложила адекватне доказе о томе да је таква заједница између парничних странака заиста постојала, а посебно да је сва средства која је остварила по основу своје зараде, осталих примања (отпремнине и сл.) уложила у заједницу са туженим и да су истима прибављене наведене непокретности и покретне ствари, па се тим, као ни осталим жалбеним наводима тужиле који се односе на то да је првостепени суд међупресудом усвојио њен захтев и утврдио постојање ванбрачне заједнице парничних странака (наведена међупресуда је укинута решењем другостепеног суда), затим да тужени није доставио доказе о томе којим је средствима стекао предметне непокретности и покретне ствари, с обзиром да је у конкретном случају терет доказивања био на тужили, да је нетачно да јој је тужени за њен рад у ...

радњи давао плату, као и да је одбио предлог за извођење доказа вештачењем од стране вештака грађевинске и економско-финансијске струке, којима се, при утврђеном чињеничном стању, не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, нити су од утицаја на доношење другачије одлуке у овој правној ствари.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка донета сходно одредби члана 149 и 150 ЗПП-а.

Са изложеног, Апелациони суд је у смислу одредбе члана 375 ЗПП-а одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде.

С обзиром на исход овога спора, Апелациони суд је одбио захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка, па је у смислу одредбе члана 161 став 1 ЗПП-а одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Миланка Вукчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**